Vlaams
Parlement

stuk **121** (2014-2015) – Nr. 1
ingediend op 22 oktober 2014 (2014-2015)

Ontwerp van decreet

tot instemming met het akkoord
tussen het Koninkrijk België
en het Europees Instituut voor Bosbouw
betreffende de voorrechten en immuniteiten
van het Verbindingsbureau van het Europees Instituut
voor de Bosbouw,
ondertekend te Brussel op 9 oktober 2013

verzendcode: BUI

INHOUD

Memorie van toelichting 3
Voorontwerp van decreet..... 13
Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen 17
Advies van de Raad van State 23
Ontwerp van decreet..... 31
Bijlage: Tekst van het akkoord 35

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Samenvatting

Het volkenrecht kent een aantal regimes van voorrechten en immuniteiten, die bedoeld zijn om de autonome uitoefening van de functies van bepaalde categorieën van entiteiten (vreemde staten, internationale organisaties) of personen (diplomatiek en consulair personeel, vreemde staatshoofden, regeringsleiders en ministers van buitenlandse zaken, officiële delegaties) te vrijwaren. Deze immuniteiten werden gecodificeerd in een aantal verdragen, waarvan het verdrag inzake het diplomatieke verkeer, opgemaakt in Wenen op 18 april 1961, wellicht het bekendste is.

Met Brussel als belangrijk diplomatiek centrum, spreekt het voor zich dat België gaststaat is voor vele internationale organisaties die in ons land hetzij hun hoofdzetel, hetzij een vertegenwoordiging hebben. België is gastheer voor een 100-tal internationale organisaties, waarvan de meeste in Brussel zijn gevestigd. In totaal gaat het om 47.000 personen met een bijzonder statuut, alle categorieën samen.

De Belgische rechtspraak aanvaardt niet dat internationale organisaties louter op basis van het internationale gewoonterecht voorrechten en immuniteiten genieten (Cass. 12 maart 2001, Arabische Liga). Dit betekent dat deze voorrechten en immuniteiten enkel worden toegekend als er een specifiek verdrag (zetelakkoord) over werd gesloten en als dat verdrag ook in werking is getreden, wat betekent dat alle bevoegde parlementen hun instemming moeten hebben betuigd. Het voorliggende ontwerp van instemmingsdecreet betreft zo'n zetelakkoord met het Europees Instituut voor Bosbouw (EFI).

2. Situering

Het verdrag inzake het diplomatieke verkeer, opgemaakt in Wenen op 18 april 1961, vormt een belangrijke inspiratiebron voor de toekenning van voorrechten en immuniteiten aan organisaties met internationale rechtspersoonlijkheid en hun personeel. De beginselen uit dit verdrag worden op die organisaties analoog toegepast. Ons land houdt daarbij vast aan het algemene beginsel dat de voorrechten en immuniteiten die internationale organisaties en hun personeel genieten, functioneel dienen te zijn: slechts deze voorrechten en immuniteiten worden toegekend die noodzakelijk zijn voor de onafhankelijkheid en de goede werking van de organisatie, eventueel in afwijking van de bestaande regelgeving in België.

De volgende standaardregels inzake immuniteit en voorrechten voor internationale organisaties en hun personeel, werden bij intrafederale consensus aangenomen als richtsnoeren voor het Belgische zetelbeleid:
- de officiële gebouwen, het archief en de briefwisseling van de organisatie en haar goederen en activa met betrekking tot de officiële werking genieten de volledige immuniteit van rechtsmacht en van fiscaliteit;
- deze jurisdictionele immuniteit geldt ook voor het personeel met het diplomatieke statuut;
- de andere personeelsleden beschikken over een functionele immuniteit van jurisdictie, dit wil zeggen dat zij geen procespartij kunnen zijn met betrekking tot de handelingen ooit gesteld in het kader van de uitoefening van hun functie;

- het diplomatieke personeel geniet de ruime immuniteit op fiscaal gebied, zoals bepaald in het verdrag inzake het diplomatiek verkeer;
- de ambtenaren van de organisaties zonder diplomatiek statuut zijn vrijgesteld van alle belastingen op het loon en de vergoedingen mits de organisatie een eigen belasting heft, alsook van de belasting op de toegevoegde waarde (btw) en de invoerrechten op huisraad en een wagen bij de eerste indiensttreding;
- er is geen fiscale vrijstelling voor het in België aangeworven personeel.

Zetelakkoorden voorzien een aantal voorrechten en immuniteiten, die door alle overheden dienen te worden gerespecteerd. Aangezien ze ook een impact (kunnen) hebben op gemeenschaps- of gewestbevoegdheden, behoeven ze ook de instemming van deze overheden. De concreet toegepaste voorrechten en immuniteiten verschillen tussen de zetelakkoorden onderling, maar in de regel gaat het om de volgende aspecten:

- ze beperken de draagwijdte van normen inzake huiszoeking, die door de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest met toepassing van artikel 11, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen (BWHI), zouden worden aangenomen;
- ze beperken de toepassing van gewestelijke normen inzake onteigening (artikel 6quater, BWHI, zoals van toepassing vanaf 1 juli 2014) en de mogelijkheid van de gemeenschappen en de gewesten om tot onteigening over te gaan (artikel 79, BWHI);
- ze hebben een impact op de gewestelijke normen inzake de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten (artikel 6, §1, IX, 3°, BHWI, zoals van toepassing vanaf 1 juli 2014) of de toepassing door de gewesten van de federale normen betreffende de arbeidskaart afgeleverd in het kader van de specifieke verblijfssituatie van de betrokken personen (artikel 6, §1, IX, 4°, BHWI, zoals van toepassing vanaf 1 juli 2014);
- eventuele fiscale voorrechten zijn doorgaans ruim gesteld, zodat zij ook betrekking hebben op gewestelijke belastingen als vermeld in artikel 3, Bijzondere Financieringswet (bijvoorbeeld onroerende voorheffing, registratierechten). De toegewezen delen van de opbrengst van andere belastingen zijn geen gefedereerde belastingen, het blijven rijksbelastingen, zoals de financieringswet uitdrukkelijk bepaalt in zijn artikel 6. Het gaat om de personenbelasting en de btw. Vrijstellingen op zulke belastingen blijven dus een federale bevoegdheid, hoewel de gefedereerde overheden hierdoor onrechtstreeks inkomsten zullen derven (artikel 42 en volgende van de Bijzondere Financieringswet): als gevolg van dergelijke vrijstellingen verlagen de dotaties en ristorno's;
- het is bovendien geenszins uitgesloten dat directe belastingen, ingesteld door de gemeenschappen of gewesten op grond van artikel 170, §2, eerste lid, Gw., van toepassing zouden zijn op internationale organisaties (bijvoorbeeld bepaalde wegenheffingen);
- voorrechten waardoor personeelsleden niet onder de Belgische sociale zekerheid vallen hebben een impact op het toepassingsgebied van de regelgeving van de Vlaamse Gemeenschap inzake de zorgverzekering (artikel 5, §1, II, 2°, BWHI) of de gezinsbijslagen (artikel 5, §1, IV, BWHI, zoals van toepassing vanaf 1 juli 2014);
- retributies zijn van vrijstelling uitgesloten.

Hoewel de zetel van internationale organisaties meestal in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest (bijvoorbeeld EU, NAVO en ook in het voorliggende geval van EFI) of het Waalse Gewest (bijvoorbeeld SHAPE, ESA) en slechts zelden in het Vlaamse Gewest gelegen is, gelden de zetelakkoorden vrijwel steeds voor het volledige Belgische grondgebied. Het is zeker denkbaar dat deze organisaties in een ander gewest rechtshandelingen stellen die onder de toepassing van het zetelakkoord vallen. Bovendien is het mogelijk dat personeelsleden op wie het zetelakkoord van toepassing is, in een ander gewest wonen dan het gewest waar de zetel van de betrokken organisatie gevestigd is.

3. Inhoud

Het Europees Instituut voor Bosbouw (European Forest Institute, EFI) werd in 1993 opgericht als een vereniging naar Fins recht die bijdroeg aan het onderzoek inzake bosbouw, bossen en het behoud van bossen op Europees niveau.

Op 28 augustus 2003 nodigde de Finse regering de regeringen van de lidstaten van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (UNECE) uit voor een conferentie in Joensuu. De deelnemers aan die conferentie namen een verdrag aan dat het Europees Instituut voor Bosbouw oprichtte als een internationale organisatie met zetel in Joensuu. Het verdrag is op 4 september 2005 in werking getreden en verbindt thans 25 Europese staten. België was hierbij niet betrokken, en kan nu nog enkel partij worden door het neerleggen van een toetredingsakte. Hierover bestaat nog geen consensus tussen de bevoegde overheden.

Het doel van het EFI is het verrichten van onderzoek op pan-Europees niveau naar het bosbeleid, met inbegrip van de milieuaspecten, naar de ecologie, het meervoudig gebruik, de hulpbronnen en de gezondheid van de Europese bossen en naar het aanbod van en de vraag naar hout en andere bosproducten en -diensten teneinde het behoud en het duurzaam beheer van bossen in Europa te bevorderen. Om die doelstellingen te bereiken, verstrekt het EFI informatie over de bos- en houtsector die relevant is voor de beleids- en besluitvorming, verricht het onderzoek, organiseert het wetenschappelijke bijeenkomsten en coördineert en verspreidt het kennis.

Het EFI wil een samenwerkingsverband vormen tussen de verschillende instellingen in Europa die zich bezighouden met bos en bosbouw. Het beoogt een onafhankelijk onderzoeksinstituut te zijn dat onderzoek uitvoert ten behoeve van nationale en internationale beleidsmakers, onder meer op het vlak van bosbeheer, houtvoorziening en houtmarkt. Naast de verdragsluitende staten telt het EFI daarom 132 geassocieerde leden uit 36 landen. Het betreft hier onderzoeksinstellingen, onderwijsinstellingen, commerciële organisaties, bosautoriteiten, niet-gouvernementele organisaties en soortgelijke instellingen uit Europese staten. Het Vlaamse Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) in Geraardsbergen en de afdeling Bos, Natuur en Landschap van de KU Leuven zijn geassocieerde leden. Tot slot staat het geaffilieerde lidmaatschap open voor niet-Europese staten. Geaffilieerde leden nemen niet deel aan het besluitvormingsproces.

In september 2010 keurde de jaarlijkse conferentie van het EFI de strategie 2025 goed. Die strategie bestaat uit vier delen: netwerking, onderzoek, informatieverstrekking en belangenverdediging.

4. Procedureverloop

4.1. Onderhandelingen

Op 27 januari 2009 richtte de directeur van het EFI een brief aan de Belgische minister van Buitenlandse Zaken waarin hij de wens uitte om een bureau te openen in Brussel. Hij verwees daarbij naar de groeiende samenwerking tussen de Europese staten en met de Europese Commissie. De Belgische minister van Buitenlandse Zaken stuurde op 24 april 2009 een positief antwoord. Hij schreef dat hij opdracht had gegeven aan de voorzitter van het Interministerieel Comité voor het Zetelbeleid (ICZ), Federale Overheidsdienst (FOD) Buitenlandse Zaken om onderhandelingen te starten.

In zijn vergadering van 20 mei 2009 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie voor het Buitenlands Beleid (ICBB) het gemengde karakter van het zetelakkoord met het EFI vast.

Zowel de federale overheid als de gewesten en de gemeenschappen zijn bevoegd verklaard. Overeenkomstig de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen, behoudens bezwaar binnen de 30 dagen na de notificatie van het verslag van de WGV. In een brief van 5 oktober 2009 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. De ICBB heeft de in de WGV bereikte consensus dus stilzwijgend bekrachtigd en deze intrafederale consensus bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

In het najaar van 2012 werden de onderhandelingen definitief afgesloten. De ontwerptekst van het zetelakkoord bevat de meeste gebruikelijke bepalingen uit zetelakkoorden. Het wijkt echter af op één punt van de standaardtekst: de vrijstelling van inkomstenbelasting. Dit omdat het EFI geen interne belasting heft op de lonen en vergoedingen van zijn personeelsleden. Tijdens de onderhandelingen werd eveneens beslist geen vrijstellingen voor het persoonlijk gebruik toe te kennen.

De ondertekening van het zetelakkoord gebeurde volgens formule 2 van de ICBB, dit wil zeggen één handtekening door een federale, gewest- of gemeenschapsminister, of een andere gemachtigde, met volmachten van alle betrokken overheden en in naam van alle betrokken overheden, met de vermelding in de verdragstekst van de deelstaten in de aanhef en boven de handtekening. Dit houdt in dat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest als partij moeten worden vermeld zowel in de aanhef als bij de ondertekende partijen.

4.2. Het advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

De Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen bracht advies uit op 31 mei 2013 met kenmerk 2013/11.

De adviesraad uit zich positief over de recente dynamiek rond de mogelijke toetreding van België tot het EFI en hoopt op een actieve rol van de Vlaamse Regering in de voorbereiding van toetreding. Het is inderdaad zo dat binnen een aantal fora en werkgroepen, waaronder de bevoegde CCIM-groep (Coördinatiecomité Internationaal Milieubeleid) (met als voorzitter/coördinator het Vlaamse Agentschap voor Natuur en Bos), er een hernieuwde belaststelling is voor het EFI-dossier, zodat een toetreding door België op korte termijn niet denkbeeldig is.

De SARiV verwijst naar eerder uitgebrachte adviezen inzake zetelakkoorden waarin zowel het strategisch belang van de aanwezigheid van internationale instellingen en verbindingsbureaus op ons grondgebied. De adviesraad beschouwt een verbindingsbureau in Brussel als een opportuniteit voor Vlaanderen. De aanwezigheid van het EFI in Brussel kan immers zowel een nauwere samenwerking met de Europese en internationale instellingen bevorderen als diverse interessante samenwerkingsmogelijkheden aantrekken.

De Vlaamse Regering sluit zich aan bij deze overwegingen van de SARiV over het belang van de werking van deze organisatie en over het nut van een verbindingsbureau in België.

4.3. Het advies van de Raad van State

De Raad van State, afdeling Wetgeving, bracht op 15 april 2014 zijn advies uit in verenigde kamers met referentie 55.572/VR. De Raad formuleerde met name opmerkingen over de niet-vermelding van de Franse Gemeenschapscommissie in de aanhef van het akkoord, en het verlenen van voorlopige toepassing aan de bepalingen ervan.

Wat de niet-vermelding van de Franse Gemeenschapscommissie in de aanhef betreft:

De Raad merkt op dat in de aanhef van het zetelakkoord geen melding wordt gemaakt van de Franse Gemeenschapscommissie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest (FGC), die in uitvoering van artikel 138, Gw., bepaalde decreetgevende bevoegdheden van de Franse Gemeenschap uitoefent. Het verdient volgens de Raad aanbeveling dat de FGC in de aanhef wordt vermeld.

De stelling van de Raad van State dat de FGC bij de ondertekening van gemengde verdragen zou moeten worden vermeld, berust niet op een juridische grond maar op een opportuniteitsoverweging. De grondslag van de vermelding van de gemeenschappen en de gewesten in de aanhef van gemengde verdragen is immers het samenwerkingsakkoord Gemengde Verdragen van 8 maart 1994 en de op grond daarvan in de ICBB uitgewerkte ondertekeningsformules. De FGC is evenwel geen partij bij dit samenwerkingsakkoord, en er is geen juridische verplichting om de FGC op dezelfde manier bij de totstandkoming van gemengde verdragen te betrekken als de gemeenschappen en de gewesten.

Artikel 167, Gw., dat bij de totstandkoming van verdragen het beginsel 'in foro interno, in foro externo' huldigt en gelijktijdig met artikel 138, Gw., over de decreetgevende bevoegdheid van de FGC werd aangenomen, voorziet niet in een internationale bevoegdheid van de FGC, en de FGC is evenmin partij bij de samenwerkingsakkoorden rond buitenlands beleid. In een deel van de Franstalige rechtsleer stelt men dat dit een vergetelheid zou zijn van de grondwetgever (R. WITMEUR, La Commission Communautaire Française: une copie à revoir pour un État fédéral achevé?, Brussel, Bruylant, 1995, 62). De Vlaamse Regering is evenwel van oordeel dat er geen principieel bezwaar bestaat tegen een verschillende benadering door de grondwetgever van de gemeenschappen en de gewesten, die op grond van artikel 1, Gw., de constituerende delen zijn van de federale staat, en een afgeleide instantie zoals de FGC. Een soortgelijk verschil wordt overigens ook gemaakt voor de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC). Voor de GGC werd immers een aparte regeling getroffen op grond waarvan zij wel per ordonnantie haar instemming betuigt met verdragen die betrekking hebben op persoonsgebonden aangelegenheden, maar geen machtiging tot ondertekening verleent.

Een deel van de rechtsleer analyseert het feit dat in artikel 167, Gw., geen sprake is van verdragsluitende bevoegdheden voor de FGC dan ook terecht als een verschil in behandeling gestoeld op de Grondwet zelf, die dus geen ontoelaatbare discriminatie uitmaakt in vergelijking met de gemeenschappen en gewesten (M. LEROY & A. SCHAUS; 'Les relations internationales', in X, Les réformes institutionnelles de 1993. Vers un fédéralisme achevé?, Brussel, Bruylant, 1994, 40 en verder). In een eerder advies van 1998 maakte de Raad van State zelf overigens al duidelijk dat de betrokkenheid van de FGC bij de totstandkoming van gemengde verdragen niet noodzakelijk op dezelfde manier moet worden geregeld als voor de gemeenschappen en de gewesten. De Raad spreekt in dat advies over een of andere betrokkenheid ("d'une manière ou d'une autre", advies 22.270/4 van 18 maart 1998). Het feit dat voor de GGC geopteerd is voor een andere vorm van betrokkenheid, waarbij zij geen machtiging dient te verlenen tot ondertekening en niet vermeld wordt onder de Belgische handtekening, toont aan dat er verschillende gradaties van betrokkenheid mogelijk zijn.

De Raad stelt dat het tot de rechtszekerheid zou bijdragen wanneer de FGC bij een gemengd verdrag onder de handtekening van België wordt vermeld. Deze stelling kan niet worden onderschreven. België is immers als staat partij bij een gemengd verdrag en ook internationaal aansprakelijk voor de naleving ervan. De gemeenschappen, gewesten en gemeenschapscommissies zijn geen zelfstandige

partijen bij het gemengde verdrag in kwestie, maar komen, gelet op hun autonomie, tussen in de totstandkomings- en instemmingsprocedure. Het is evenwel de Koning die de gemengde verdragen namens België als geheel op internationaal vlak bekrachtigd (artikel 12 en 13 van het samenwerkingsakkoord). De vermelding van de gemeenschappen en gewesten in de aanhef van een gemengd verdrag maakt van de gemeenschappen en de gewesten geen afzonderlijke partijen, en dient veeleer het doel van de internationale uitstraling van het federale karakter van de Belgische Staat. Het is daarom verantwoord dat deze vermelding enkel betrekking heeft op de gemeenschappen en gewesten, krachtens artikel 1, Gw., de dragers van de federatie, en niet op afgeleide instanties als de gemeenschapscommissies. Er anders over oordelen zou indruisen tegen artikel 1, Gw.

Wat de voorlopige toepassing van het akkoord betreft:

De Raad herhaalt ook zijn traditionele kritische bedenkingen over de voorlopige toepassing van het zetelakkoord en meer in het bijzonder de gehanteerde formulering in artikel 33, tweede lid, van het zetelakkoord (uitwerking op datum van ondertekening). De Vlaamse Regering erkent dat het procedé van voorlopige toepassing op gespannen voet staat met de algemene verplichting tot parlementaire instemming met verdragen die vervat zit in artikel 167, Gw., maar beklemtoont dat het gebruikelijk is in de context van het zetelbeleid ten aanzien van internationale organisaties, gelet op het noodzakelijke tijdsverloop tussen ondertekening en inwerkingtreding van zetelakkoorden. Gelet op de internationale rol van Brussel als diplomatiek centrum, is deze werkwijze verantwoord. Bovendien worden een aantal bepalingen, waar het procedé van voorlopige toepassing het meest problematisch is, hiervan uitgesloten.

Het procedé van voorlopige toepassing kan worden gestoeld op een regel van internationaal gewoonterecht, gecodificeerd in artikel 25 van het Verdrag van Wenen inzake het verdragenrecht tussen Staten en internationale organisaties of tussen internationale organisaties, opgemaakt te Wenen op 21 maart 1986, goedgekeurd bij de wet van respectievelijk 8 juni 1992 (Belgisch Staatsblad, 25 december 1993). De Commissie voor Internationaal Recht (ILC) van de Verenigde Naties verwees ten tijde van de codificatie van het verdragenrecht naar de praktijk van voorlopige toepassing gelet op praktische noodwendigheden, en stelde dat de juridische gevolgen hiervan niet betwist kunnen worden (Yb. ILC 1966, v.II, 210). België heeft zich niet tegen het ontstaan van deze regel van internationaal gewoonterecht verzet, en is er dan ook door gebonden. Gelet op de doorwerking (Cass. 25 januari 1906, Drecoll, Pas. 1906, I, 109) en zelfs voorrang (Cass. 12 februari 2003, Sharon, JT 2003, 246) van het internationaal gewoonterecht in de Belgische rechtsorde, dienen de verschillende staatsorganen, elk binnen hun wetgevende, bestuurlijke of rechtsprekende functie, het nodige te doen om de staatsaansprakelijkheid van België op grond van een internationaalrechtelijk onrechtmatige daad te vermijden, met inbegrip van het verlenen van voorlopige toepassing.

Om die reden werd een artikel 3 toegevoegd aan het ontwerp van instemmingsdecreet, waardoor het decreet uitwerking heeft op de 13 oktober 2013, dit is de datum van ondertekening van het zetelakkoord. De Vlaamse Regering zal daarnaast ook onderzoeken of, naar analogie van de (federale) wet van 17 februari 2000 met betrekking tot de retroactieve toepassing van de vrijstellingen die zijn bepaald in de zetelakkoorden met de internationale intergouvernementele organisaties inzake inkomstenbelastingen en met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, een soortgelijke decretale regeling kan worden uitgewerkt voor de Vlaamse bevoegdheden.

B. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING VAN HET VERDRAG

Het akkoord telt 33 artikelen, verdeeld over vier hoofdstukken.

De preambule van het akkoord vermeldt het besluit van de Raad van 21 juni 2011 dat uitdrukkelijk stelt dat de vestiging, de uitrusting en werking van het Verbindingsbureau uitsluitend en op permanente basis gefinancierd zullen worden door de Lidstaten via een speciale budgetlijn.

Hoofdstuk I – Rechtspersoonlijkheid, voorrechten en immuniteiten van het Verbindingsbureau van het EFI (artikel 1 – 17)

Artikel 1 geeft een aantal standaarddefinities. De 'gebouwen van het Bureau' zijn het terrein en de gebouwen of delen van gebouwen die uitsluitend worden gebruikt voor de officiële werkzaamheden van het Bureau en onder 'de ambtenaren van het Bureau' wordt verstaan de personen die rechtstreeks aangeworven worden door het EFI en die werkzaam zijn in het Bureau.

Artikel 2 kent rechtspersoonlijkheid en rechtsbekwaamheid naar Belgisch recht toe aan het Bureau om overeenkomsten te sluiten, roerende en onroerende goederen te verwerven en te vervreemden en in rechte op te treden. Artikel 3 verleent immuniteit van rechtsmacht aan het Bureau. Artikel 4 stelt dat de goederen en bezittingen van het EFI die worden gebruikt voor de uitoefening van de officiële werkzaamheden van het Bureau, niet het voorwerp kunnen uitmaken van opvordering, verbeurdverklaring, inbewaringstelling of een andere vorm van beslaglegging of dwang. In geval van onteigening moet België zijn medewerking verlenen aan de wederinstallatie van het Bureau. Het archief en de gebouwen van het Bureau zijn onschendbaar (artikelen 5 en 7). Het Bureau mag in het kader van zijn officiële werkzaamheden communicatiemiddelen gebruiken en zijn officiële briefwisseling is onschendbaar (artikel 6). Het Bureau mag om het even welke valuta bezitten en rekeningen hebben in functie van zijn opdracht (artikel 8).

Artikel 9 bepaalt dat het Bureau, zijn bezittingen, inkomsten en andere goederen bestemd voor officieel gebruik, zijn vrijgesteld van directe belastingen, maar er is geen vrijstelling van directe belasting voor inkomsten uit een industriële of commerciële activiteit. Het Bureau mag goederen en publicaties voor officieel gebruik vrij invoeren (artikel 12). In geval van aanzienlijke aankopen van roerende of onroerende goederen of externe dienstverlening waarvan de prijs indirecte rechten of een belasting op de toegevoegde waarde (btw) bevat, worden, zo mogelijk, regelingen getroffen met het oog op de kwijtschelding of terugbetaling van die rechten of belastingen (artikel 10). Het Bureau is vrijgesteld van indirecte belastingen op goederen die het invoert, verwerft of uitvoert voor officieel gebruik (artikel 11) en op officiële publicaties (artikel 13). In een aantal gevallen wordt geen vrijstelling van rechten of indirecte belastingen toegekend (artikel 14). Goederen die eigendom zijn van het Bureau kunnen in België slechts worden vervreemd in overeenstemming met de in de Belgische wet- en regelgeving bepaalde voorwaarden (artikel 15). Het Bureau is niet vrijgesteld van belastingen, heffingen en rechten die alleen de vergoeding van diensten van openbaar nut (retributies) betreffen (artikel 16). De voorwaarden en toepassingsregelingen van de voorgaande artikelen worden vastgelegd door de bevoegde Belgische overheid (artikel 17).

Hoofdstuk II – Statuut van het personeel (artikel 18 – 24)

Artikel 18 verleent de leden van de Raad en de vertegenwoordigers van de lidstaten van het EFI, alsook hun vervangers en raadgevers, voorrechten en immuniteiten tijdens vergaderingen, bij de uitoefening van hun taken en tijdens hun verplaatsingen van en naar de vergaderplaats. Het betreft immuniteit van

arrestatie of gevangenhouding, immuniteit van rechtsvervolging met betrekking tot woorden en daden, onschendbaarheid van papieren, documenten en officiële stukken, het recht codes te gebruiken en documenten te versturen of te ontvangen per koerier of via de diplomatieke valies, vrijstelling met betrekking tot immigratiebeperkingen en vreemdelingenregistratie, faciliteiten inzake valuta- en wisselbeperkingen, en immuniteiten en faciliteiten met betrekking tot persoonlijke bezittingen. De voorrechten en immuniteiten worden niet voor het persoonlijk voordeel toegekend. Zij zijn niet van toepassing op Belgische staatsburgers of permanente verblijfshouders in België.

Het hoofd van het Bureau en diens adjunct genieten dezelfde voorrechten, immuniteiten en faciliteiten als diplomaten. Hun samenwonende wettige partner en inwonende minderjarige kinderen ten laste, genieten dezelfde voordelen als de echtgenoot of echtgenote en kinderen van diplomaten. Deze voorrechten, immuniteiten en faciliteiten omvatten geen vrijstelling van belastingen op de salarissen, emolumenten en vergoedingen betaald door het EFI (artikel 19).

De ambtenaren van het Bureau genieten vrijstelling van rechtsvervolging en onschendbaarheid voor officiële papieren en documenten. Wat munt- en wisselreglementeringen betreft, genieten zij de faciliteiten die worden toegekend aan ambtenaren van internationale organisaties. Zij zijn niet onderworpen aan de maatregelen tot beperking van de immigratie of vreemdelingenregistratie. Deze afwijking wordt toegekend in overeenstemming met de wetgeving in België. De personeelsleden zijn evenmin onderworpen aan de Belgische wetgeving inzake tewerkstelling van buitenlanders. Het Bureau deelt gegevens over zijn personeelsleden mee aan de protocoldienst van de FOD Buitenlandse Zaken (artikel 20).

Artikel 21 verleent voorrechten en immuniteiten aan de regeringsexperts en ambtenaren van het EFI, ook tijdens hun officiële verplaatsingen.

Artikel 22 verplicht België niet voorrechten en immuniteiten toe te kennen aan eigen onderdanen of vaste ingezetenen, behalve die waarin artikel 20.1, b; 20.1, c, en 21 voorziet.

Het Bureau zal elk jaar voor 1 maart een fiche overhandigen aan de begunstigden waarop de naam en adres, het bedrag van de salarissen, emolumenten, vergoedingen, pensioenen of rentes staan vermeld die gedurende het voorgaande jaar door het Bureau werden gestort. Een dubbel wordt naar de Belgische fiscale administraties doorgestuurd (artikel 23).

Artikel 24 regelt de aansluiting bij een stelsel van sociale zekerheid. Ambtenaren van het Bureau kunnen kiezen voor de sociale bescherming van het EFI. Het Bureau moet ervoor zorgen dat personen die zulke keuze niet maken, alsook Belgische onderdanen of permanente verblijfhouders, worden aangesloten bij het Belgische stelsel. België kan de kosten terugvorderen voor elke bijstand van sociale aard.

Hoofdstuk III – Algemene bepalingen (artikel 25 – 31)

Artikel 25 herhaalt dat de voorrechten en immuniteiten niet tot persoonlijk voordeel worden toegekend. Het hoofd van het Bureau moet de immuniteiten opheffen indien zij een belemmering vormen voor de rechtsbedeling.

België heeft het recht om voorzorgen te nemen in het belang van zijn veiligheid en van de openbare orde (artikel 26) en draagt geen aansprakelijkheid voor daden of nalatigheden van het Bureau of zijn personeelsleden (artikel 30). Artikel 27 bepaalt dat geen enkele immuniteit van rechtsmacht geldt in geval van inbreuk op het verkeersreglement of van schade berokkend door een motorvoertuig.

Het Bureau en zijn ambtenaren moeten zich houden aan de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen. Het Bureau werkt samen met de bevoegde Belgische autoriteiten om de goede rechtsbedeling te vergemakkelijken, de naleving van het politiereglement te waarborgen en misbruiken te vermijden (artikel 28). Het moet zich houden aan de Belgische wet- en regelgeving, alsook aan rechterlijke uitspraken die te zijnen opzichte worden gedaan (artikel 29).

Artikel 31 beschrijft de geschillenregeling.

Hoofdstuk IV – Slotbepalingen (artikel 32 – 33)

Artikel 32 betreft de informatieplicht van het Bureau in geval van wijziging van de Conventie of werkzaamheden.

Het zetelakkoord treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand volgend op de datum van de laatste kennisgeving.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet tot instemming met het akkoord tussen het Koninkrijk België en het Europees Instituut voor Bosbouw betreffende de voorrechten en immuniteiten van het Verbindingsbureau van het Europees Instituut voor Bosbouw, ondertekend te … op …,

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het akkoord tussen het Koninkrijk België en het Europees Instituut voor Bosbouw betreffende de voorrechten en immuniteiten van het Verbindingsbureau van het Europees Instituut voor Bosbouw, ondertekend te … op …, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN

STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN

Boudewijnlaan 30 bus 81, 1000 Brussel
T: +32 2 553 01 81
F: + 32 2 553 50 76
sariv@iv.vlaanderen.be
http://www.sariv.be

Aan de heer Kris Peeters
Minister-president van de Vlaamse Regering
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid
Martelaarsplein 19
1000 Brussel

uw bericht van	uw kenmerk	ons kenmerk	bijlagen
3 mei 2013	KP/RS/LDb	Advies 2013/11	/

vragen naar / e-mail	telefoonnummer	datum
freddy.evens@iv.vlaanderen.be	02 553 01 11	31 mei 2013

Betreft: Briefadvies over het voorontwerp van decreet betreffende het Verbindingsbureau van het Europees Instituut voor Bosbouw

Mijnheer de minister,

Op vrijdag 3 mei 2013 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet betreffende het Verbindingsbureau van het Europees Instituut voor Bosbouw (hierna: "het zetelakkoord"). Zij gaf haar goedkeuring aan het voorontwerp en de machtiging tot ondertekening van het ontwerp van akkoord en verzocht u het advies in te winnen van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: "de Raad"). De Raad keurde onderhavig advies goed na bespreking op zijn vergadering van 30 mei 2013.

Het Europees Instituut voor Bosbouw (hierna: "EFI" naar het *European Forest Institute*) werd in 1993 opgericht als een vereniging naar Fins recht en werd in 2003 omgevormd tot een internationale organisatie. De hoofdzetel van het EFI ligt in Finland en de regionale kantoren bevinden zich in Oostenrijk, Denemarken, Frankrijk, Duitsland en Spanje. Vijfentwintig Europese landen zijn momenteel lid van het EFI.[1] De Memorie van Toelichting stelt dat België tot op heden geen partij is bij het EFI bij gebrek aan consensus tussen de bevoegde overheden.

Het doel van het EFI is het bevorderen van het behoud en het duurzaam beheer van bossen in Europa. Zijn taken bestaan uit netwerking, onderzoek, informatieverstrekking en belangenverdediging. Het verricht onderzoek op Europees niveau en in verschillende Europese regio's en landen op het vlak van onder meer bosbeleid, ecologie en over de vraag naar en het

[1] Oostenrijk, Bulgarije, Kroatië, Tsjechië, Denemarken, Finland, Frankrijk, Duitsland, Griekenland, Ierland, Italië, Letland, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Roemenië, Slowakije, Slovenië, Spanje, Zweden, Zwitserland, Turkije en het Verenigd Koninkrijk.

STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN
Flemish Foreign Affairs Council

VLAANDEREN PAST JE PERFECT

aanbod van hout en andere bosproducten. Het vervult hierbij ook een beleidsondersteunende functie naar Europese beleidsmakers, stakeholders en andere beleidsactoren toe. Het EFI werkt daarvoor nauw samen met een groot netwerk van 130 organisaties uit 36 verschillende landen, gaande van onderzoeksinstellingen, ngo's en onderwijsinstellingen tot commerciële organisaties. Het Vlaamse Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek in Geraardsbergen en de afdeling Bos, Natuur en Landschap van de KU Leuven zijn Vlaamse geassocieerde leden van het EFI.

De Raad heeft navraag gedaan over de kwestie van Belgische toetreding bij de betrokken administratie. Hij vernam dat opnieuw overleg is opgestart over de mogelijke toetreding. Onderzoeksinstellingen pleitten reeds voor de toetreding van België tot het EFI. Daarnaast lijkt het voor de Federale Overheid opportuun dat België zou toetreden, gelet op de rol die ze wenst te spelen in de uitvoering van het akkoord rond bossen in de Europese regio waarvoor de onderhandelingen plaatsvinden in het kader van het *Forest Europe Process*. De Raad verwelkomt de recente dynamiek rond de mogelijke toetreding van België. Dit zal de kansen voor Vlaamse onderzoeksinstellingen op het aantrekken van projecten verhogen, en dit kan tevens het Vlaams bosbeleid ten goede komen.[2] De Raad hoopt dan ook dat de Vlaamse Regering een actieve rol zal spelen in de voorbereiding van de toetreding.

De Raad verwelkomt het verzoek van het EFI om een verbindingsbureau op te richten in Brussel. Hij stelt vast dat het zetelakkoord de standaard voorrechten en immuniteiten omvat die vereist zijn voor de goede werking van het EFI, op de vrijstelling van inkomstenbelasting na. Er worden bovendien geen vrijstellingen voor persoonlijk gebruik toegekend.

De Werkgroep Gemengde Verdragen (hierna: "WVG") verklaarde het akkoord gemengd op zijn vergadering van 20 mei 2009. De Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid deelde per brief mee dat het hierbij geen bezwaren heeft. Het gemengd karakter heeft onder meer betrekking op de Vlaamse bevoegdheden inzake huiszoekingen en onteigeningen alsook op de toepassing van de federale normen betreffende de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten. De impact van dit zetelakkoord op de Vlaamse bevoegdheden is dan ook zeer beperkt.

De Raad benadrukte in vorige adviezen reeds het belang van de aanwezigheid van internationale instellingen en verbindingsbureaus op Belgisch grondgebied. De Raad is ervan overtuigd dat de aanwezigheid van het EFI in Brussel een nauwere samenwerking met de Europese en internationale instellingen kan bevorderen. Hoewel België momenteel geen verdragspartij is bij het EFI, ligt de geografische focus van de taken van het EFI op gans Europa. De Raad vindt het dan ook een opportuniteit voor Vlaanderen dat deze organisatie over een verbindingsbureau beschikt in Brussel. Hun aanwezigheid kan daarenboven gepaard gaan met het aantrekken van diverse interessante samenwerkingsmogelijkheden, zoals reeds het geval is met twee Vlaamse organisaties, namelijk de afdeling Bos, Natuur en Landschap van de KU Leuven en het Vlaamse Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek.

[2] Natuurverenigingen uitten recent nog hun bezorgdheid over het gebrek aan vooruitgang in de langetermijnvisie van de Vlaamse Regering op het gebruik van de ruimte. Uit de voortgangsrapportage in het Vlaams parlement bleek na 16 jaar slechts 40% van het beloofde natuurgebied en 22% van het beloofde bosgebied verwezenlijkt. "Beloofde groenzones nog lang niet in zicht" in *De Tijd,* 22.05.2013, p.5.

Gezien het belang van de aanwezigheid van internationale organisaties in België en gezien het zetelakkoord een gemengd karakter heeft met een (beperkte) weerslag op de bevoegdheidsuitoefening van Vlaanderen, sluit de Raad zich aan bij het voorontwerp van decreet.

Hoogachtend,

(getekend) *(getekend)*

Prof. Dr. Jan Wouters
Voorzitter SARiV

Freddy Evens
Secretaris SARiV

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 55.572/VR
van 15 april 2014

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest 'tot instemming met het akkoord tussen het Koninkrijk België en het Europees Instituut voor Bosbouw betreffende de voorrechten en immuniteiten van het Verbindingsbureau van het Europees Instituut voor Bosbouw, ondertekend te […] op 9 oktober 2013'

Op 28 februari 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot vijfenveertig dagen[(*)] een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest 'tot instemming met het akkoord tussen het Koninkrijk België en het Europees Instituut voor Bosbouw betreffende de voorrechten en immuniteiten van het Verbindingsbureau van het Europees Instituut voor Bosbouw, ondertekend te […] op 9 oktober 2013'.

Het voorontwerp is door de verenigde kamers onderzocht op 1 april 2014. De verenigde kamers waren samengesteld uit Pierre LIÉNARDY, kamervoorzitter, voorzitter, Jo BAERT, kamervoorzitter, Jacques JAUMOTTE, Jeroen VAN NIEUWENHOVE, Bernard BLERO en Kaat LEUS, staatsraden, en Colette GIGOT en Annemie GOOSSENS, griffiers.

Het verslag is uitgebracht door Anne VAGMAN, eerste auditeur, en Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 15 april 2014.

*

[(*)] Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat de termijn van dertig dagen verlengd wordt tot vijfenveertig dagen in het geval waarin het advies gegeven wordt door de verenigde kamers met toepassing van artikel 85*bis*.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe instemming te verlenen met het (zetel)akkoord tussen het Koninkrijk België en het Europees Instituut voor Bosbouw 'betreffende de voorrechten en immuniteiten van het Verbindingsbureau van het Europees Instituut voor Bosbouw', ondertekend te Brussel op 9 oktober 2013 (hierna: het Akkoord). In dat Akkoord worden in hoofdzaak de bevoegdheden en de voorrechten en de immuniteiten geregeld van het Verbindingsbureau van het Europees Instituut voor Bosbouw, dat in België is gevestigd om de contacten met de Europese instellingen te bevorderen. Tevens bevat het Akkoord diverse bepalingen betreffende het statuut van het personeel van dat Verbindingsbureau.

ONDERZOEK VAN DE TEKST VAN HET AKKOORD

3. In de aanhef van het Akkoord wordt vermeld dat het Koninkrijk België wordt vertegenwoordigd door de federale Regering, de Vlaamse Regering, de Franse Gemeenschapsregering, de Regering van de Duitstalige Gemeenschap, de Waalse Regering en de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

De Raad van State heeft al bij herhaling opgemerkt[2] dat de aangehaalde bewoordingen zo moeten worden opgevat dat ze ook slaan op de Franse Gemeenschapscommissie, aangezien die ter uitvoering van artikel 138 van de Grondwet bevoegdheden van de Franse Gemeenschap uitoefent. Met het oog op de rechtszekerheid verdient het aanbeveling dat dit uitdrukkelijk in de aangehaalde formule wordt vermeld.[3-4]

---

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

[2] Zo ook in adv.RvS 52.275/VR/1/2 van 27 november 2012 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest van 31 mei 2013 'tot instemming met het protocol over de bezwaren van het Ierse volk ten aanzien van het verdrag van Lissabon, ondertekend in Brussel op 13 juni 2012' (*Parl.St*. Vl.Parl. 2012-13, nr. 1934/1, 25-26, opmerking 3).

[3] Zie reeds adv.RvS 27.270/4 van 18 maart 1998 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van de Franse Gemeenschapscommissie van 18 juni 1998 'portant assentiment à l'accord de coopération entre la Communauté française de Belgique et la Commission communautaire française de la Région de Bruxelles-Capitale relatif aux modalités d'exercice des Relations internationales de la Commission communautaire française', *Parl.St.* Verg.Fr.Gem.Comm. 1997-98, nr. 63/1, evenals adv.RvS 53.978/VR van 7 november 2013 over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest 'houdende instemming met de kaderovereenkomst inzake een partnerschap en samenwerking tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en Mongolië, anderzijds, ondertekend in Ulaanbaatar op 30 april 2013' (*Parl.St.* Vl.Parl. 2013-14, nr. 2455/1, 38-39, opmerking 5).

3.1. Overeenkomstig artikel 33, tweede alinea, van het Akkoord zoals dat aan de Raad van State is voorgelegd, treedt het in werking op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de datum van de laatste kennisgeving, "met terugwerking tot de datum van ondertekening, tenzij voor wat betreft de artikels 3, 18.1b), 20.1b en 21.1b)". Het Akkoord werd ondertekend op 9 oktober 2013.

In de memorie van toelichting wordt deze bepaling als volgt nader toegelicht: "Het zetelakkoord treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand volgend op de datum van de laatste kennisgeving, maar het akkoord heeft uitwerking vanaf de datum van ondertekening, m.a.w. het wordt voorlopig toegepast, maar wel met uitzondering wat betreft de artikelen 3, 18.1 b, 20.1 b en 21.1 b (artikel 33)."

Zowel in de Franse ("avec effet à la date de la signature, sauf pour ce qui concerne ..." als in de Engelse ("with effect to the date of the signature of this agreement, except as regards …") taalversie van het Akkoord wordt er gewag van gemaakt dat het Akkoord "uitwerking" zal hebben "vanaf de datum van ondertekening". Deze formulering wordt doorgaans gehanteerd voor het verlenen van terugwerkende kracht.

3.2. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat een verdrag met de nodige zorgvuldigheid en nauwkeurigheid moet worden geredigeerd, op een wijze die duidelijk de bedoeling van de stellers ervan weergeeft. Dit houdt ook in dat de verschillende taalversies van een verdrag met elkaar moeten overeenstemmen.

3.3. Het procedé waarbij terugwerkende kracht wordt verleend aan een verdrag, verschilt van het procedé van de voorlopige toepassing ervan. Het verlenen van terugwerkende kracht aan het verdrag zou ook geen oplossing bieden voor de kritische opmerkingen van de afdeling Wetgeving van de Raad van State in vergelijking met het procedé van de voorlopige toepassing, voor wat betreft de immuniteiten die niet vervat zijn in de artikelen 18.1 b), 20.1 b) en 21.1 b). Het verlenen van terugwerkende kracht zou het probleem van het ontbreken van de tijdige, voorafgaande parlementaire goedkeuring van het verdrag daarentegen nog acuter maken. De terugwerkende kracht die aan het verdrag wordt verleend, maakt het immers niet mogelijk om bepaalde handelingen te regulariseren; evenmin kunnen die handelingen ongedaan worden gemaakt: daarbij kan onder meer worden gedacht aan de onmogelijkheid om een aanhouding of een inbeslagname van officiële documenten met terugwerkende kracht ongedaan te maken (bijvoorbeeld artikel 18.1 a) en c), van het Akkoord).[5]

3.4. Daarnaast moet ervoor worden gewaarschuwd dat met een voorlopige toepassing van het Akkoord vooruit wordt gelopen op de instemming door het Vlaams Parlement en dat het Parlement voor de keuze wordt geplaatst om ofwel de voorlopige toepassing te bekrachtigen,

[4] De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van haar kant behoort niet uitdrukkelijk te worden vermeld, aangezien ze slechts beperkte bevoegdheden heeft op internationaal gebied en ze met name niet bevoegd is om verdragen te sluiten (zie artikel 135 van de Grondwet, artikel 63 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 'met betrekking tot de Brusselse instellingen' en artikel 16, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen').

[5] Adv.RvS 54.747/VR van 27 januari 2014 over een voorontwerp van ordonnantie 'houdende instemming met het Zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Wereldorganisatie voor Dierenzorg, ondertekend te Brussel op 14 maart 2013', *Parl.St.* Br.Hfst.Parl. 2013-14, nr. A-509/1.

ofwel, in geval van niet-instemming, de Belgische Staat tegenover de medeondertekenaar van het Akkoord in een delicate positie te plaatsen. Dat is een beperking op het recht van het Vlaams Parlement om vrij te oordelen of het al dan niet zijn instemming kan verlenen. Bovendien is het zo dat, ook al zou de instemming van het Vlaams Parlement tot gevolg hebben dat hetgeen eerder tot stand is gekomen wordt bevestigd, het Akkoord in het interne recht geen gevolg kan hebben alvorens die instemming is gegeven, hetgeen tot moeilijkheden kan leiden. Dat is enkel niet het geval zo er voor een verdragsconforme toepassing in de praktijk reeds binnen het bestaande juridische kader een voldoende grondslag voorhanden is.[6]

4. Bij gebrek aan een regeling in het Belgische recht voor de voorlopige toepassing van internationale verdragen, kan het hanteren van het instrument van voorlopige toepassing tot praktische en juridische moeilijkheden aanleiding geven.[7] In elk geval verdient het aanbeveling de parlementaire instemmingsprocedure van het thans voorliggende Akkoord zo snel mogelijk op te starten en te voltooien, en om in de toekomst te vermijden een verbintenis tot voorlopige toepassing van een verdrag aan te gaan.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS Pierre LIÉNARDY

[6] Zie adv.RvS. 55.573/VR/1/4 over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest 'tot instemming met overeenkomst tot wijziging en aanvulling van de overeenkomst ondertekend te Brussel op 12 mei 1967 tussen het Koninkrijk België en het algemeen hoofdkwartier van de geallieerde strijdkrachten in Europa inzake de bijzondere voorwaarden voor de vestiging en het functioneren van dit hoofdkwartier op het grondgebied van het koninkrijk België, ondertekend te Brussel op 10 september 2013', dat gelijktijdig met voorliggend ontwerp voor advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State is voorgelegd.

[7] In het bijzonder zou dit bijvoorbeeld het geval zijn voor de voorlopige toepassing van sommige immuniteiten: Cass. 12 maart 2001, Liga van Arabische Staten, *Arr. Cass*. 2001, 395.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het akkoord tussen het Koninkrijk België en het Europees Instituut voor Bosbouw betreffende de voorrechten en immuniteiten van het Verbindingsbureau van het Europees Instituut voor Bosbouw, ondertekend te Brussel op 9 oktober 2013, zal volkomen gevolg hebben.

Art. 3. Dit decreet heeft uitwerking op 9 oktober 2013.

Brussel, 5 september 2014.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

BIJLAGE:

Tekst van het akkoord

AKKOORD

TUSSEN

HET KONINKRIJK BELGIË

EN

HET EUROPEES INSTITUUT VOOR BOSBOUW

BETREFFENDE

DE VOORRECHTEN EN IMMUNITEITEN VAN HET VERBINDINGSBUREAU

VAN HET EUROPEES INSTITUUT VOOR BOSBOUW

AKKOORD
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIË
EN
HET EUROPEES INSTITUUT VOOR BOSBOUW
BETREFFENDE
DE VOORRECHTEN EN IMMUNITEITEN VAN HET VERBINDINGSBUREAU
VAN HET EUROPEES INSTITUUT VOOR BOSBOUW

HET KONINKRIJK BELGIË,
hierna genoemd "België", vertegenwoordigd door:
- **de Federale Regering**
- **de Vlaamse Regering**
- **de Franse Gemeenschapsregering**
- **de Duitstalige Gemeenschapsregering**
- **de Waalse Regering**
- **de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest**

en

HET EUROPEES INSTITUUT VOOR BOSBOUW,
hierna genoemd "het EIB", vertegenwoordigd door zijn Directeur;

GELET OP de Conventie betreffende het Europees Instituut voor Bosbouw, aangenomen te Joensuu op 28 augustus 2003, hierna genoemd "de Conventie";

TEGEMOETKOMEND AAN de wens van de Raad van het Europees Instituut voor Bosbouw om een Verbindingsbureau in België te vestigen, hierna genoemd "het Bureau";

GELET OP het Besluit genomen door de Raad 21 juni 2011: "Met het oog op de vestiging van een permanente en doeltreffende verbinding tussen enerzijds het Europees Instituut voor Bosbouw en anderzijds de EU, de Staten en de internationale organisaties die in België zijn vertegenwoordigd, neemt de Raad van het Europees Instituut voor Bosbouw formeel de beslissing om een Brussel een verbindingsbureau te openen. Het verbindingsbureau zal het Europees Instituut voor Bosbouw in Brussel vertegenwoordigen ten behoeve van zijn Lidstaten. Het zal uitsluitend worden gefinancierd door de Lidstaten via een specifieke budgetlijn".

VERLANGEND een overeenkomst te sluiten teneinde de voorrechten en immuniteiten, die vereist zijn voor het functioneren van het Bureau en voor de goede uitvoering door het personeel van zijn opdracht, nader te bepalen.

ZIJN OVEREENGEKOMEN als volgt:

HOOFDSTUK I

RECHTSPERSOONLIJKHEID, VOORRECHTEN EN IMMUNITEITEN VAN HET VERBINDINGSBUREAU VAN HET EFI

Artikel 1

In dit Akkoord wordt verstaan onder:

a) "het Bureau": het verbindingsbureau van het EIB, officieel in België gevestigd;

b) "de officiële werkzaamheden van het Bureau": de werkzaamheden die noodzakelijk zijn voor de uitoefening in België door het Bureau van de doelstellingen en de statutaire opdrachten van algemeen belang die door het EIB aan het Bureau werden opgedragen, in overeenstemming met de bepalingen van de Conventie en van het Besluit van de Raad van 21 juni 2011;

c) "het officieel gebruik": de activiteiten evenals de verwerving van goederen of diensten die onontbeerlijk zijn voor de uitoefening door het Bureau van zijn officiële werkzaamheden in België, of die noodzakelijk zijn voor zijn goede werking, en waarvan de kosten in laatste instantie worden gedragen door de Lidstaten in overeenstemming met het Besluit van de Raad van 21 juni 2011;

d) "het archief": alle dossiers, correspondentie, documenten, manuscripten, computer- en mediagegevens, databanken, foto's, films, video- en geluidsopnamen die het Bureau of zijn personeel in het kader van zijn officiële werkzaamheden in België bezit of bewaart;

e) "de gebouwen van het Bureau": het terrein en de gebouwen of delen van gebouwen die uitsluitend worden gebruikt voor de officiële werkzaamheden van het Bureau;

f) "het Hoofd van het Bureau": de ambtenaar met de hoogste rang van het Bureau;

g) "de ambtenaren van het Bureau»: personen die rechtstreeks werden aangeworven door het EIB en die werkzaam zijn in het Bureau, in overeenstemming met het EIB Personeelsreglement;

h) "de wettige partner" van een ambtenaar is hetzij de echtgenoot of echtgenote, op voorwaarde dat het huwelijk niet werd geannuleerd of beëindigd door echtscheiding, hetzij de partner waarmee de ambtenaar samenleeft in een verbintenis, vergelijkbaar met een huwelijk, die officieel werd geregistreerd in het land van oorsprong van de ambtenaar.

Artikel 2

Het Bureau bezit rechtsbekwaamheid, met name om:

- overeenkomsten te sluiten;
- roerende en onroerende goederen te verwerven en te vervreemden;
- in rechte op te treden.

Artikel 3

In het kader van zijn officiële werkzaamheden geniet het Bureau immuniteit van rechtsmacht en van executie behoudens:

a) voor zover het Bureau in een bijzonder geval uitdrukkelijk afstand heeft gedaan van deze immuniteit;

b) met betrekking tot een door derden ingediende rechtsvordering betreffende personen of goederen, voor zover die rechtsvordering niet rechtstreeks samenhangt met de officiële werkzaamheden van het Bureau;

c) met betrekking tot een door derden ingediende rechtsvordering betreffende schade veroorzaakt door een motorvoertuig dat toebehoort aan het Bureau of namens deze wordt gebruikt, of in geval van een met voormeld voertuig begane verkeersovertreding;

d) voor beslag, in uitvoering van een rechterlijke beslissing, op salarissen en emolumenten verschuldigd door het EIB aan een personeelslid:

e) met betrekking tot een tegenvordering rechtstreeks verbonden aan een hoofdvordering ingeleid door het Bureau;

f) voor de uitvoering van een arbitrale uitspraak uitgesproken krachtens artikel 31 van dit Akkoord.

Artikel 4

1. De goederen en bezittingen van het EIB, gebruikt voor de uitoefening van de officiële werkzaamheden van het Bureau kunnen niet het voorwerp uitmaken van enige vorm van opvordering, verbeurdverklaring, inbewaringstelling of een andere vorm van beslaglegging of dwang.

2. Indien een onteigening mocht nodig zijn, worden alle gepaste schikkingen getroffen om te verhinderen dat de uitoefening van de werkzaamheden van het Bureau in het gedrang komt. In zodanig geval zou België zijn medewerking verlenen aan de wederinstallatie van het Bureau.

Artikel 5

Het archief van het Bureau is onschendbaar.

Artikel 6

Het recht van het Bureau om binnen het kader van zijn officiële werkzaamheden communicatiemiddelen te gebruiken is gewaarborgd. De officiële briefwisseling van het Bureau is onschendbaar.

Artikel 7

1. De gebouwen van het Bureau zijn onschendbaar. De instemming van het Hoofd van het Bureau is vereist voor de toegang tot deze gebouwen.

2. Deze toestemming wordt evenwel geacht verkregen te zijn in geval van schade die onmiddellijke beschermingsmaatregelen vergt.

3. België zal alle gepaste maatregelen nemen om de gebouwen van het Bureau te beschermen tegen indringers of tegen het toebrengen van schade en om te vermijden dat de rust van het Bureau wordt verstoord of zijn waardigheid wordt aangetast.

Artikel 8

1. Onverminderd de toepasselijke internationale en Europeesrechtelijke bepalingen mag het Bureau om het even welke valuta in bezit hebben en rekeningen hebben in welke munteenheid ook voor zover dit nodig is voor de officiële werkzaamheden van het Bureau.

2. België verbindt er zich toe de nodige toelatingen te verlenen om volgens het bepaalde in de toepasselijke nationale reglementen en internationale overeenkomsten, het fondsenverkeer te verzekeren dat nodig is voor de oprichting, de werkzaamheden of de sluiting van het Bureau.

Artikel 9

1. Het Bureau, zijn bezittingen, inkomsten en andere goederen, die bestemd zijn voor zijn officieel gebruik, zijn vrijgesteld van alle directe belastingen.

2. Geen enkele vrijstelling van directe belasting wordt verleend voor de inkomsten van het Bureau die afkomstig zijn van een industriële of handelsactiviteit, die wordt uitgeoefend door het Bureau, het Hoofd vaan het Bureau of zijn/haar adjunct, of door een ambtenaar van het Bureau dat handelt voor rekening van het Bureau of voor een Lidstaat van het EIB.

Artikel 10

Wanneer het Bureau aanzienlijke aankopen van roerend of onroerend goed doet of belangrijke diensten laat uitvoeren die strikt noodzakelijk zijn voor de uitoefening van haar officiële werkzaamheden en waarvan de prijs indirecte rechten of BTW bevat, worden, telkens wanneer mogelijk de nodige schikkingen getroffen met het oog op de kwijtschelding of terugbetaling van het bedrag van deze rechten en belastingen.

Artikel 11

Het Bureau is vrijgesteld van alle indirecte belastingen op goederen die door het Bureau of in zijn naam worden ingevoerd, verworven of uitgevoerd voor officieel gebruik.

Artikel 12

Onverminderd de verplichtingen die voor België voortvloeien uit de verdragen betreffende de Europese Unie en uit de toepassing van de Belgische wetgeving en regelgeving inzake de openbare orde en veiligheid, volksgezondheid of openbare zeden, kan het Bureau alle goederen en publicaties invoeren die bestemd zijn voor zijn officieel gebruik in België.

Artikel 13

Het Bureau is vrijgesteld van alle indirecte belastingen op de officiële publicaties die voor het Bureau bestemd zijn of die het naar het buitenland verstuurt.

Artikel 14

Om te vermijden dat de toepassing van de vrijstellingen oorzaak zou zijn van concurrentievervalsing wordt geen vrijstelling van rechten of van indirecte belastingen toegekend voor activiteiten of voor verwerving van goederen of diensten, indien zij bestemd zijn:

- hetzij voor een andere beroepsactiviteit dan het officieel gebruik van het Bureau;
- hetzij voor een industriële of handelsactiviteit, uitgeoefend door het Bureau of door een van zijn ambtenaren voor rekening van het Bureau, voor rekening van het EIB of voor een Lidstaat van het EIB;
- hetzij voor een activiteit uitgevoerd in het kader van een programma van een andere internationale organisatie;
- hetzij voor de persoonlijke belangen van de ambtenaren van het Bureau.

Artikel 15

De goederen die eigendom zijn van het Bureau kunnen in België slechts worden vervreemd in overeenstemming met de in de Belgische wetgeving en regelgeving bepaalde voorwaarden.

Artikel 16

Het Bureau is niet vrijgesteld van belastingen, heffingen en rechten die alleen de vergoeding van diensten van openbaar nut betreffen.

Artikel 17

1. Onverminderd de verplichtingen die voor België voortvloeien uit de verdragen betreffende de Europese Unie en de toepassing van de Belgische wetgeving en de regelgeving, worden de voorwaarden en toepassingsregelingen van de artikelen 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 en 15 van dit Akkoord vastgelegd door de bevoegde Belgische overheid.

2. Ingeval niet meer zou voldaan worden aan de voorwaarden voor de toekenning van fiscale vrijstellingen die werden vastgelegd in het Besluit van de Raad van 21 juni 2011, kan de bevoegde Belgische overheid, vermeld in de eerste paragraaf van dit artikel, beslissen om de toepassing van de vrijstellingen, voorzien in de artikels 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 en 15 van dit Akkoord, op te schorten.

HOOFDSTUK II

STATUUT VAN HET PERSONEEL

Artikel 18

1. Leden van de Raad en vertegenwoordigers van Lidstaten bij de Conferentie, de Directeur, ambtenaren uitgezonden door de Lidstaten, samen met hun plaatsvervangers en adviseurs die deel uitmaken van hun delegaties bij vergaderingen samengeroepen door het EB, genieten, bij de uitoefening van hun taken en tijdens de reizen van en naar de vergaderplaats de volgende voorrechten en immuniteiten:

   a) immuniteit van arrestatie of gevangenhouding;

   b) immuniteit van enige rechtsvervolging met betrekking tot alle door hen tijdens de vervulling van hun functies gesproken of geschreven woorden en verrichte handelingen; deze immuniteit blijft ook gelden na het uitdoven van hun functies;

   c) onschendbaarheid van alle papieren, documenten en officiële stukken;

   d) het recht codes te gebruiken en papieren, briefwisseling of officiële stukken te versturen of te ontvangen per koerier of in verzegelde tassen;

e) vrijstelling met betrekking tot henzelf en hun wettige partners van immigratiebeperkingen, van vreemdelingenregistratie en van alle verplichtingen van nationale dienstplicht gedurende hun verblijf op het Belgisch grondgebied of wanneer ze er op doorreis zijn in de uitoefening van hun functies;

f) dezelfde faciliteiten met betrekking tot valuta- en wisselbeperkingen als degene die worden toegekend aan vertegenwoordigers van buitenlandse regeringen op tijdelijke officiële zending;

g) dezelfde immuniteiten en faciliteiten met betrekking tot hun persoonlijke bezittingen als degene die worden toegekend aan de leden van diplomatieke zendingen van een vergelijkbare rang.

2. De voorrechten en immuniteiten worden aan de in lid 1 van dit artikel vermelde personen niet toegekend voor hun persoonlijk voordeel, maar met het doel de onafhankelijke uitoefening van hun functies in verband met het EIB te verzekeren. Derhalve hebben alle personen die de voornoemde voorrechten en immuniteiten genieten, de plicht in alle andere opzichten de Belgische wetten en reglementen na te komen.

3. Het bepaalde in de leden 1 en 2 van dit artikel is niet van toepassing op Belgische staatsburgers of op permanente verblijfshouders in België.

Artikel 19

1. Het Hoofd van het Bureau en diens adjunct genieten dezelfde voorrechten, immuniteiten en faciliteiten als de diplomatieke personeelsleden van de diplomatieke missies. Hun wettige partner en inwonende minderjarige kinderen, beiden ten laste, genieten dezelfde voordelen als de wettige partner en de minderjarige kinderen van de leden van het diplomatiek personeel.

2. De voorrechten, immuniteiten en faciliteiten vermeld in paragraaf 1 van dit artikel omvatten geen vrijstelling van belastingen op de salarissen, emolumenten en vergoedingen die worden betaald door het EIB aan het Hoofd van het Bureau en diens adjunct.

Artikel 20

1. Alle ambtenaren van het Bureau genieten:

a) wat de munt- of wisselreglementeringen betreft, de faciliteiten die worden toegekend aan ambtenaren van internationale organisaties;

b) vrijstelling van rechtsvervolging voor daden die ze in hun officiële hoedanigheid hebben verricht, met inbegrip van hun woorden en geschriften; deze immuniteit blijft van kracht na de beëindiging van hun functies;

c) onschendbaarheid voor al hun officiële papieren en documenten;

d) vrijstelling van nationale dienstplicht in België;

e) voor henzelf en hun wettige partner en inwonende minderjarige kinderen, dezelfde repatriëringfaciliteiten als leden van diplomatieke zendingen bij internationale crisissen.

2. Alle ambtenaren van het Bureau, hun wettige partner en inwonende minderjarige kinderen, beiden ten laste, zijn niet onderworpen aan de maatregelen tot beperking van de immigratie of aan de registratieformaliteiten voor vreemdelingen. Deze afwijking wordt toegekend in overeenstemming met de Belgische wetgeving ter zake.

3. Voor de uitoefening van hun officiële functies bij het Bureau zijn de ambtenaren van het Bureau niet onderworpen aan de Belgische wetgeving inzake tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten.

4. Het Bureau stelt de Directie Protocol van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken in kennis van de aankomst en het vertrek van haar ambtenaren en doet mededeling van alle hierna nader omschreven gegevens omtrent haar ambtenaren en personeelsleden:

a) naam en voornaam
b) geboorteplaats en -datum
c) geslacht
d) nationaliteit
e) hoofdverblijfplaats (land, gemeente, straat, nummer)
f) burgerlijke staat
g) samenstelling van het gezin
h) het stelsel van sociale zekerheid gekozen door het personeelslid

Elke wijziging van de bovenstaande gegevens moet binnen twee weken ter kennis worden gebracht van de directie Protocol van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken.

Artikel 21

1. De regeringsexperts op zending voor het EIB en ambtenaren van het EIB genieten de onderstaande voorrechten en immuniteiten voor zover deze nodig zijn voor de goede uitoefening van hun functies, en gedurende de reizen die ze in het kader van deze functies doen:

a) immuniteit van arrestatie of gevangenhouding of van inbeslagname van hun persoonlijke bezittingen;

b) immuniteit van enige rechtsvervolging met betrekking tot alle door hen tijdens de vervulling van hun officiële functies gesproken of geschreven woorden en verrichte handelingen; deze immuniteit blijft ook gelden na het uitdoven van hun officiële functies voor het EIB;

c) onschendbaarheid van alle papieren, documenten en officiële stukken;

d) het recht om in de communicatie met het EIB codes te gebruiken en papieren of correspondentie te ontvangen per koerier of in verzegelde tassen;

e) dezelfde faciliteiten met betrekking tot valuta- en wisselbeperkingen als die worden toegekend aan vertegenwoordigers van buitenlandse regeringen op tijdelijke officiële zending;

f) dezelfde immuniteiten en faciliteiten met betrekking tot hun persoonlijke bezittingen als degene die worden toegekend aan de leden van diplomatieke zendingen van een vergelijkbare rang.

2. De voorrechten en immuniteiten worden aan experts en ambtenaren van het EIB toegekend in het belang van het EIB en niet voor hun persoonlijk voordeel. Alle personen die de voormelde voorrechten en immuniteiten genieten, hebben de plicht de Belgische wetten en reglementen na te komen. Het EIB kan en moet de immuniteit van een van haar experts opheffen, in alle gevallen waarin zij van oordeel is dat de immuniteit het uitoefenen van rechtsmacht in de weg staat en waarin de immuniteit kan worden opgeheven zonder de belangen van het EIB te schaden.

Artikel 22

België is niet verplicht de in dit Akkoord opgenomen voorrechten en immuniteiten, behalve deze waarin artikel 20.1 b), 20.1 c) en 21 voorziet, aan eigen staatsburgers of vaste ingezetenen toe te kennen.

Artikel 23

1. Voor 1 maart van elk jaar zal het Bureau aan alle begunstigden een fiche overhandigen waarop hun naam en adres, het bedrag van de salarissen, emolumenten, vergoedingen, pensioenen of rentes staan vermeld die hen gedurende het voorgaande jaar door het Bureau werden gestort.

2. Het dubbel van de fiches zal door het Bureau vóór voornoemde datum rechtstreeks aan de bevoegde Belgische fiscale administratie worden doorgestuurd.

Artikel 24

1. De ambtenaren van het Bureau die geen Belgisch staatsburger zijn of hun hoofdverblijfplaats niet in België hebben, kunnen ervoor kiezen aangesloten te blijven bij de sociale zekerheidsstelsels die van toepassing zijn op de personeelsleden van het EIB. Dit keuzerecht kan slechts eenmaal worden uitgeoefend en dit binnen de twee weken volgend op de indiensttreding van de ambtenaar bij het Bureau. Het moet, binnen dezelfde termijn, worden medegedeeld overeenkomstig artikel 20.4 h).

2. Ambtenaren van het Bureau die een andere winstgevende activiteit uitoefenen dan die welke door hun officiële functies bij het EIB is vereist, zijn, voor wat deze activiteit betreft, aangesloten bij het Belgische sociale zekerheidsstelsel.

3. Het Bureau dient ervoor te zorgen dat zijn personeelsleden die Belgisch staatsburger zijn of hun hoofdverblijfplaats in België hebben, alsmede de personeelsleden die niet gekozen hebben voor de sociale bescherming van het EIB, aangesloten worden door het Belgische sociale zekerheidsstelsel.

4. Het EIB verbindt zich ertoe de ambtenaren van het Bureau die aangesloten zijn bij zijn sociale zekerheidstelsels, evenals hun wettige partner en inwonende minderjarige kinderen, beide ten laste, voordelen te garanderen die gelijk zijn aan die waarin het Belgische sociale zekerheidsstelsel voorziet.

5. België kan van het Bureau of van het EIB de kosten terugbetaald krijgen van elke bijstand van sociale aard die het mocht hebben verleend aan de ambtenaren van het Bureau, die aangesloten zijn bij de sociale zekerheidsstelsels die op de personeelsleden van het EIB van toepassing zijn. Deze bepaling is naar analogie eveneens van toepassing op de inwonende familieleden ten laste van deze ambtenaren.

HOOFDSTUK III

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 25

1. De voorrechten en immuniteiten worden uitsluitend toegekend aan de ambtenaren van het Bureau in het belang van het EIB en niet tot hun persoonlijk voordeel. Het Hoofd van het Bureau dient de immuniteit op te heffen in alle gevallen waarin ze een belemmering kan vormen voor de rechtsbedeling en voor zover ze kan worden opgeheven zonder de goede werking van het Bureau in gevaar te brengen.

2. Andere personeelsleden, door het EIB in België aangeworven voor het Bureau, of rechtstreeks lokaal door het Bureau aangeworven, genieten niet van de in dit Akkoord opgenomen voorrechten en immuniteiten, maar zijn daarentegen geheel onderworpen aan de Belgische wetgeving en reglementering.

Artikel 26

Onverminderd de aan het Bureau en aan zijn personeelsleden verleende rechten, behoudt België het recht om alle nuttige voorzorgen te nemen in het belang van zijn veiligheid en van de openbare orde.

Artikel 27

1. De personen vermeld in de artikelen 18, 19, 20 en 21 van dit Akkoord genieten geen enkele immuniteit van rechtsmacht voor de gevallen van inbreuk op de reglementering inzake het zich in het verkeer begeven van voertuigen of schade berokkend door een motorvoertuig.

2. Het Bureau en zijn ambtenaren dienen zich te houden aan alle verplichtingen die de Belgische wetgeving betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen oplegt.

Artikel 28

Het Bureau en al zijn ambtenaren werken te allen tijde samen met de bevoegde Belgische autoriteiten om de goede rechtsbedeling te vergemakkelijken, de naleving van het politiereglement te waarborgen en elk misbruik te vermijden waartoe de voorrechten, immuniteiten en faciliteiten waarin dit Akkoord voorziet, kunnen aanleiding geven.

Artikel 29

Onverminderd de voorrechten en immuniteiten waarin dit Akkoord voorziet, dienen het EIB, het Bureau en al zijn ambtenaren zich te houden aan de Belgische wetten en voorschriften en aan de te hunnen opzichte gedane uitspraken.

Artikel 30

België draagt ten aanzien van de werkzaamheden van het Bureau op zijn grondgebied generlei internationale aansprakelijkheid voor een daad of nalatigheid van het Bureau dan wel voor een daad of nalatigheid van de ambtenaren en andere personeelsleden van het Bureau die in het kader van hun functie een daad stellen of nalaten te stellen.

Artikel 31

1. Alle uiteenlopende standpunten aangaande de toepassing of interpretatie van dit Akkoord die niet geregeld konden worden middels rechtstreeks overleg tussen de Partijen, kunnen door één van de Partijen worden voorgelegd aan een scheidsgerecht, bestaande uit drie leden.

2. De Partijen benoemen elk een lid van het scheidsgerecht.

3. Het derde lid van het scheidsgerecht wordt benoemd door beide Partijen na overleg.

4. Het derde lid wordt Voorzitter van het scheidsgerecht.

5. Ingeval geen overeenstemming kan worden bereikt aangaande de persoon van het derde lid van het scheidsgerecht, wordt deze laatste op verzoek van de Partijen benoemd door de Voorzitter van het Internationaal Gerechtshof.

6. Een Partij maakt een zaak bij het scheidsgerecht aanhangig door middel van een verzoekschrift.

7. Het scheidsgerecht legt zijn eigen procedure vast.

HOOFDSTUK IV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 32

De Raad van het EIB informeert de Directie Protocol van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken van elke wijziging van de Conventie en van elke wijziging van de werkzaamheden van het Bureau in België.

Artikel 33

Elke partij stelt de andere partij ervan in kennis dat aan de voor de inwerkingtreding van dit Akkoord vereiste interne grondwettelijke en wettelijke procedures is voldaan.

Het Akkoord treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de datum van de laatste kennisgeving, met terugwerking tot de datum van ondertekening, tenzij voor wat betreft de artikels 3, 18.1b), 20.1b) en 21.1 b).

Dit Akkoord kan op verzoek van een partij worden herzien.

TEN BLIJKE WAARVAN de vertegenwoordigers van het Koninkrijk België en van het Europees Instituut voor Bosbouw dit Akkoord hebben ondertekend.

GEDAAN te Brussel, in tweevoud, in de Nederlandse, Engelse en Franse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk rechtsgeldig, op 9 oktober 2013.

VOOR HET KONINKRIJK BELGIË:

vertegenwoordigd door:
de Federale Regering,
de Vlaamse Regering,
de Franse Gemeenschapsregering,
de Duitstalige Gemeenschapsregering,
de Waalse Regering,
en
de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest:

Peter Martin,
Ambassadeur,
Voorzitter van het I.C.Z.

VOOR HET EUROPEES INSTITUUT VOOR BOSBOUW:

Risto Päivinen
Directeur